

(Brorsen) sagde vendt ned til mig, at nu maatte jeg sige, hvad jeg da vilde gøre. Jeg skal nu ikke svare, saaledes som en Politiker af Venstre en Gang gjorde, da han i et alvorligt Øjeblik blev spurgt af den daværende Regering om, hvad han da vilde gøre. Vedkommende sagde da: Er det høje Ministerium allerede demissioneret? Det vil jeg ikke gøre. Den daværende Regering spurgte vedkommende for at faa et Raad, og det gør den ærede Ordfører for Venstre ikke; han spørger jo ikke mig, fordi han ønsker at indhente et Raad hos mig. Men ikke desto mindre skal jeg gerne sige, hvad jeg mener, at man, efter at man havde gjort fejl paa to Punkter — i Foraaret 1920 og i Efteraaret 1920 —, tredie Gang burde have gjort.

Jeg har sagt det mange Gange før, at efter min Opfattelse kunde man have valgt den af C. Hage udtænkte Vej endnu en Gang og benyttet den, kunde have tilvejebragt en elastisk virkende Regulering, som ikke standsede Indførselen fra Lande, hvor vi havde en stor Interesse i at opretholde Indførselen, og som heller ikke standsede den hele Indførsel fra Lande med lav Valuta, men som sørgede for at hindre, at det overflodige, det, som var farligt for os her i Landet, kom ind. Det er min Opfattelse, at en saadan elastisk Valutaregulering ogsaa kunde have været et Middel i Landbrugets Haand, naar dette møder Vanskeligheder for sine Produkter. Den ærede Ordfører Hr. Brorsen har nævnt Spørgsmaalene overfor Norge. Det er min Opfattelse, at en saadan elastisk Ordning ogsaa kunde have været til Nytte for Landbruget i Forholdet Syd paa, idet Forholdet her er det, at Landbruget i høj Grad har haft Brug for Salg af sine Heste, at visse Varer fra Syd absolut er ønskelige til Indførsel her i Landet, og at Salg af Heste herfra Landet til Tyskland vanskeliggøres ved den tyske Valutas Fald, hvorimod et Salg af Heste mod Varer med Udeladelse af de forskelligt vurderede Valutaer gennem en Vareudveksling vel kunde have fundet Sted. En saadan Importregulering vilde ogsaa have kunnet spare de sønderjydske Landsdele for de fortvivlede Maaneder, de har gennemlevet, og vilde rigtig anvendt have kunnet være til Nytte. Dette har jeg ment, og dette har jeg sagt mange Gange. Om dette Spørgsmaal er der afvigende Meninger hos alle, det ved jeg meget vel, og jeg fremsætter derfor kun min egen Opfattelse af dette Spørgsmaal; men jeg er af den Mening, at ogsaa indenfor Venstre vil der være Medlemmer, som, naar de for Alvor

havde prøvet denne Tanke, vilde have kunnet mene, at den kunde have ført fremad.

Om der nu mere er noget at gøre ad denne Vej, ved jeg ikke; det er højst sandsynligt, at Udviklingen i Lavvalutalandsene har faaet en saadan Form, at Forholdene ligger helt anderledes, og at med andre Ord hele den Beretning, som er givet med Hensyn til Industriens Stilling o. s. v., er aldeles uanvendelig paa Bedømmelsen af de nuværende Forhold. Overhovedet er de nuværende Forhold af en saadan Art, skifter saadan Karakter, Billedet forvandles paa en saadan Maade, at det ikke er langvarige Drøftelser af denne Sag, men Handling i hvert enkelt Tilfælde, som er nødvendigt. Derfor vil jeg for mit Vedkommende sige, at hvis jeg skulde sige nu, hvad der er Metoden, vilde jeg sige, at der er slet ikke længere nogen enkelt Metode, som kan anvendes, og at det derfor er en fuldkommen forkert Vej, Regeringen gaar, naar den opstiller 8 generelle Punkter, den vil anvende. Denne Sag kan ikke behandles generelt. Jeg tror, det eneste Middel er at vurdere hvert enkelt Tilfælde for sig og prøve, hvad der overfor hvert enkelt Tilfælde kan hjælpe.

Vore Industrier er højst forskellig stillet. Vi er ganske klar over, at der er Industrier, der slet ikke kan hjælpes, og som ingen tænker paa at hjælpe. Det siger Industriernes selv, og det siger enhver forstandig økonomisk Betragtning af Forholdene. Men der er Industrier her i Landet, om hvilke vi ved at de er nødvendige. Vi ved det ogsaa fra den højtærede Handelsminister. Han sagde det paa en Maade, hvor han ligesom ønskede at markere det, idet han sagde: jeg er ikke bange for at sige, at vi har Industrier, der er nødvendige her i Landet. I det Øjeblik, han sagde denne Sætning: jeg er ikke bange for at sige det, steg der utvivlsomt en truende Kæmpeskikkelse op for ham. Man saa Billedet af den lille modige Mand, som overfor Kæmpen sagde Sandheden om, at der er nødvendige Industrier. Ja, det, man saa, var i Virkeligheden David overfor Goliath, klar paa, at man skulde møde Goliaths Blik og aabent sige ham Sandheden og være parat til at slynge ham Stenen i Hovedet. Industrier er nødvendige, og Goliath er det ikke.

Disse nødvendige Industriers Forhold er forskellige, og de maa derfor behandles forskelligt, og Forholdet for hvert af dem burde prøves. Man burde undersøge: Hvor mange Arbejdere gaar der ledige i denne Industri? Hvad koster det Staten? Hvor